

Spoštovani družinski člani, prijatelji, in vsi, ki nam je bilo pokojnega Vojka dano spoznati.

Danes, ko zemlji predajamo k počitku, kar je njenega, z bolečino v srcu izrekamo globoko in iskreno sožalje vsem tudi v imenu mednarodnega združenja slikarjev, ki slikajo z usti ali nogami, in založbe UNSU, ki interese in poslanstvo združenja ekskluzivno zastopa v Sloveniji.

Vojko Gašperut - Gašper je pustil globoke sledi v nešteto srcih različnih svetov in skupnosti, prepletenih skozi njegovo bogato življenje in delovanje, tako usodno zaznamovano s težkimi preizkušnjami in trpljenjem, a vedno tudi z dostojanstveno držo, upanjem in voljo.

Slikarsko ustvarjanje je Vojka po poškodbi hrbtenjače počasi in postopoma popolnoma prevzelo in leta 1987, dvajset let po nesrečnem skoku v vodo, je postal štipendist mednarodnega združenja slikarjev, ki slikajo z usti ali nogami ...

S pomočjo slikarskih mentorjev je v stalnem stremljenju k novim znanjem napredoval in izjemno hitro zgradil široko prepoznavnost. Leta 2002 je postal pridružen član, vse od leta 2004 pa je bil polnopravni član organizacije, ki letos že sedmo desetletje pomaga gibalno oviranim umetnikom po vsem svetu do lastne uveljavitve ustvarjalnih potencialov.

Skoraj štirideset let je bil v različnih vlogah spoštovan in nepogrešljiv del te sredine; in v praznini, ki je zazevala ob njegovi nenadni smrti, njegovo delo ostaja glasnik nesmrtnega spomina.

Slikal je realistično, a s poetičnim občutenjem presežnega, čustvenega dožemanja sveta in posebno afiniteto do rodne zemlje; njenega spomina in njene tradicije. Slikarska popotovanja in gostovanja so ga vodila širom sveta; njegova iskrena, prijateljska odprtost pa mu je ob tem odpirala vedno nova vrata.

Postal je umetnik, pričevalec vere v dobroto in lepoto, človek, ki je doživel neizprosno kamnite kraške pokrajine, a na svojih slikah prek njenih brezpotij vztrajno upiral pogled v njeno darežljivost in v brezmadežno jasnino vseobjemajočega neba ter vseh njegovih odsevov.

Verjel je, da iz slik zavedno izžareva večno živa misel kreacije in tudi vsa vanje vložena energija, ter videl smisel v razdajanju za višji cilj ...

Ostal bo simbol svetosti življenja, za katerega se je - vsemu navkljub - vedno zavzemal.

Življenja, ki vsem na očeh zmaguje in cveti, tudi ko med suhim kamenjem vztraja le plameneči ruj, in življenja, ki tiho upa na polet v Nebo, ko v jutro novega dne – med ponižne trave, za katere ve le, kdor jih je v noči orosil in ob zori posipal nanje iskre komaj prerojene Luči –, zasije svetloba.

Jaka Racman

*Vojko
Gašperut
Gašper:
Ruj*

*Vojko
Gašperut
Gašper:
Trave*

